

Politológ Roček: Macron prý v Číně neuspěl. Není tomu naopak?

- CZ24 News | 10. dubna 2023

FRANCIE/ČÍNA: Převažují hlasy, že francouzský Macron v Číně neuspěl. Naopak. Může být spokojen. Hlavní cíl dopadl na jedničku: Nové kšefty se roztácejí, upozorňuje v komentáři pro Prvnizpravy.cz publicista František Roček.

„Pro viditelně napjatého Macrona zůstává jeho cíl zbožným přáním,“ jsem četl na jednom českém webu. *„Žádný zisk pro Evropu z poslední pouti do Peking,“* povzdechla si Alicia García Herrero, vedoucí výzkumná pracovnice společnosti Bruegel a hlavní ekonomka pro Asii a Tichomoří ve společnosti Natixis. Ale výlet do Říše středu se dá číst i jinak.

Von der Leyenová jako páté kolo u vozu

Francouzský prezident Emmanuel Macron dorazil do Peking, ve středu 5. 4. 2023 odpoledne. Macrona (podle čínského tisku) doprovázelo procesí více než 60 generálních ředitelů, včetně společností Airbus, Alstom a Electricite de France a více než 20 kulturních osobností. ČTK psala jenom o delegaci 50 obchodních duší. Macron je sice frantíkovský prezident, ale profesně je především bankéřem. Pro Macrona je skutečným světem svět kšeftů.

To, že do Peking, později dorazila také předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová, je nepodstatné.

Politológ Zdeněk Zbořil **v sobotním (8.4.) rozhovoru správně uvedl**, že přijetí dvojice francouzský prezident Macron a Evropské komise von Leyenová, to bylo jenom zdvořilé přivítání, ale čestnou stráž už přehlížel jenom francouzský prezident v doprovodu čínského prezidenta, tam už větší sešlost nebyla.

Důležitý je Zbořilův postřeh, že čínský prezident mluvil o dvoustranném jednání, že ho vlastně nezajímá Evropská unie jako taková. K tomu lze dodat: Předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová v čínských mediálních zprávách představovala jenom páté kolo u vozu. Ursula v Číně pronášela jenom politické kecy, kterých si nikdo nevšímal. Ve dvou člancích vládního deníku Global Times jsem napočítal příjmení Macron 16x, Leyenová jenom 5x.

Charakteristický je odstavec jednoho čínského článku: **„...Společná výzva Si Ťin-pchinga s Francií k politickému urovnání ukrajinské krize navíc předznamenává důležitý krok Číny a Francie ke společnému prosazování mírového řešení probíhající krize a ukazuje moudrost a schopnost Číny zprostředkovat mírové rozhovory...“**

Podnikatelský orgasmus

„Francouzští podnikatelé jsou šťastní z Macronovy návštěvy Číny“ jsem četl na jednom čínském webu 6. 4. 2023 (www.guancha.cn). Citujme z tohoto článku:

„...Francouzský prezident Emmanuel Macron ...ve svém prvním projevu po příjezdu zdůraznil hospodářský dialog a postavil se proti „teorii oddělení“ mezi Čínou a Evropou. Podle agentury Reuters ze 4. dubna je francouzská podnikatelská komunita velmi spokojena s Macronovým důrazem na čínsko-francouzské ekonomické výměny... „Cesta prezidenta (Macrona) do Číny byla velmi dobrá,“ řekl Thierry de La Tour d’Artaise, předseda představenstva a generální ředitel francouzské SEB, a dodal, že Macronova cesta „ukazuje, že podnikatelská komunita má podporu prezidenta, což je pro nás velmi důležité, abychom s Čínou vycházeli.“ ... Noah Barkin, analytik Rhodium Group, se domnívá, že Macronova návštěva Číny s luxusní obchodní skupinou není jen pro „obchodní dohody a velké investice“, „v podstatě je to hlasování o důvěře v čínskou ekonomiku a vysílá signál,

že Francie nesouhlasí s přístupem americké vlády k Číně.” Konec citace.

Tohle byl smysl macronovské návštěvy. Např. díky francouzskému výletu do Číny evropský výrobce letecké techniky Airbus zdvojnásobí svou produkční kapacitu v Číně. Bruno Evan, generální ředitel společnosti Airbus Helicopters, jásal, že má tučnou objednávku na 50 víceúčelových vrtulníků H160 pro rozšíření stávající flotily 26 vrtulníků 26 Airbus pro čínskou společnost GDAT s leasingem a provozovatele vrtulníků. Smlouva je největší jednorázovou objednávkou na civilním a veřejném trhu od uvedení vrtulníku H160 na trh v 2015.

Francouzi uzavřeli asi 20 kšeftařských smluv. Co je rozjednáno, nebo ujednáno potichu, o tom se nepíše – a bývá toho více.

Na dokreslení citujme opět z čínských médií: **„...Tak rozsáhlá luxusní delegace do Číny vzbudila velkou pozornost ve všech oblastech života. Agence France-Presse uvedla, že Macronovy cíle pro cestu zahrnují udržení a vyvážení čínsko-francouzských obchodních vztahů. Agentura Reuters se domnívá, že to může být “reset” cesty k čínsko-francouzským diplomatickým a ekonomickým vztahům.”** (www.guancha.cn/international/2023_04_06_687257.shtml?s=zwyxw)

Euro-Leyenová dostala, co jí patří

Pokud Zbořil v rozhovoru pro První zprávy řekl, že čínský prezident dal najevo, že nebude jednat s nějakou sjednocenou a nebo rozhádanou Evropskou unií, ale že ho zajímají dvoustranné vztahy, lze k tomu dodat:

1. Peking nedělá nic nového, dvoustranné vztahy využívají i v USA, alianční vztahy preferují tam, kde mají dominanci, třeba vůči troubům z EU,
2. EU nepředstavuje reprezentaci nikoho. Je řízená chaoty jako je třeba Leyenová nebo Borell. Ursula von der Leyenová jako bezvýznamný spolucestující na mejdanu v Číně se objevila s despektem na stránkách českých blogů a v jemnější formě i v oficiálních papírových médiích.

„Předsedkyně Evropské komise Ursula von den Leyenová, která také Čínu navštívila souběžně s Macronem, měla před odjezdem do Pekingu projev, kde negativně zhodnotila čínskou politiku: doma je více represivní a v zahraničí orientovaná na stále větší sebezprosazování. Kritizovala také „přátelství“ Pekingu a Moskvy. Odráží to postoj Washingtonu.

Některé členské země EU včetně Česka to mohou vidět podobně, některé, jako Německo, Francie nebo Španělsko, jsou zdrženlivější. Mají na paměti svoje výhodné ekonomické vztahy s Čínou a nevyhovuje jim americký tlak na oddělování se od Číny,” uvedlo Právo v článku „Nelehká Macronova partie“ 8. 4. 2023.

Aby v článku Práva bylo něco zajímavého, plácli tam též spekulaci listu Washington Post. Okolí francouzského prezidenta prý naznačilo, že při jednání obou prezidentů zazní návrh, že Francie odolá tlaku USA na oddělování se od Číny, pokud Peking investuje diplomatický kapitál do nastolení míru na Ukrajině.

Z pragmatického hlediska je to nesmysl. Francouzský „hluboký stát“ kšeftářů, politických lobbistů a korporátních aktivit, je to, co přijme další vydírání ze strany USA, nebo ne. Ale ne kvůli nějaké Ukrajině, ale podle kalkulací, zda se to za určitých podmínek vyplatí.

Nejbarvitěji popsalo z českých médií návštěvu Právo 8. 4. v článku „Příběh dvou návštěv.“ Deník popsal průběh čínské cesty evropských představitelů, jak je uvedl web Politico: **„Macrona hned po středečním přeletu pozdravil na červeném koberci ministr zahraničí Čchin Kang a čekala na něj vojenská přehlídka a dělové salvy na náměstí Nebeského klidu, von der Leyenovou u východu pro běžné cestující uvítal čínský ministr ekologie.**

Ve čtvrtek večer, kdy byl Macron hostem na státní recepci, mluvila von der Leyenová na

střídmé tiskové konferenci v sídle delegace EU v Pekingu. Nebyla pozvána ani na páteční neformální večeři mezi Macronem a hlavou Číny Si Ťinpchingem v Kantonu.“

Rozdíl mezi světovou realitou a mediální fikcí je dobře viditelný z toho, že Ursula von der Leyenová, první předsedkyně Evropské komise, byla plátkem Forbes nedávno označena za nejmocnější ženu na světě. Přitom návštěva Číny potvrdila její bezvýznamnost.

Macron přiletěl bez iluzí

Jenom hloupí lidé jako Ursula von der Leyenová by dnes letěli jako státníci do Číny kvůli něčemu menšímu než je kšeft. Macron je investiční bankéř dočasně přestrojený za francouzského prezidenta, přiletěl do Číny za kšeftem.

Administrativa Čínské lidové republiky po zkušenosti z postoje USA a EU vůči Rusku, nemůže západním státům v politické oblasti v ničem věřit. Se Západem má smysl se bavit jenom obchodně. Proto Macron mohl předpokládat, že jakékoliv politické téma skončí bezvýznamně.

Čína má dostatek podrobných informací o EU, aby věděla, že po politické stránce přijede Macron pouze jako mediální hvězda bez ambicí, protože postoj Číny k americko - ruské válce na Ukrajině nelze změnit politickými kecy. Postoj k ukrajinskému zabíjení je zaměřený na maximální podporu výhod plynoucích z konfliktu pro Čínu. Ursula von der Leyenová byla mimo hru, protože politické deklarace bez silné ekonomické podpory nemají hodnotu.

Tento postoj je v čínských prohlášeních zamlžován, aby vzbuzoval dojem všednosti. Feng Zhongping, ředitel Institutu evropských studií Čínské akademie sociálních věd, řekl čínské reportérce, že důvodem, proč Macron pozval na mejdan do Číny von der Leyenovou, je “na jedné straně pozvednout postavení Francie a odrážet vliv Francie v EU; Na druhé straně je to proto, aby Čína viděla solidaritu a spolupráci mezi evropskými zeměmi, Evropskou komisí a členskými státy.”

V jednom se Feng Zhongping mýlí, nebo oficiálně mlží. Macron nepotřeboval, aby Peking viděl solidaritu a spolupráci mezi evropskými zeměmi, Evropskou komisí a členskými státy tím, že by von der Leyenová také letěla do Číny. Byl to prostě kalkul: My jedeme za kšeftem, a ta blbá ženská nám bude dělat politické alibi. Ona se vykecá a my mezitím budeme kšeftovat.

Tak to viděli i čínští úředníci: čínská strana oznámila, že oba navštíví Čínu za odlišných podmínek. Macron byl “pozván” na státní návštěvu Číny a von der Leyenová jenom na ušmudlanou “vzájemně dohodnutou návštěvu Číny a Evropy”.

Již dopředu Číňané měli jasno, že ta ženská je v degradovaném postavení. A v tom byl velký symbol, kterého si všimli i v Evropě.

Euroblbečci varují před přílišnou závislostí na Číně, ale co se stalo? Koncem roku 2022 letěl do Pekingu kancléř SRN Olaf Scholz a předseda Rady EU Charles Michel. Potom španělský premiér Pedro Sánchez, po Macron - Leynové v dubnu návštěvu ohlásil ukecaný šéf zahraniční politiky EU Josep Borell a německá ministryně zahraničí Annalena Baerbocková.

Čína z toho má Vánoce. Mírně nekonečný proud návštěvníků je potvrzením silné pozice Číny v novém světovém řádu, o kterém ještě nic nevíme.

Číňané si nedělají iluze

V komentářích u čínských článků na macronovské téma jsem zavadil o jeden o podmínkách ovlivňujících mírové rozhovory (na téma Ukrajiny), který dával celkem smysl. Psalo se tam:

„Za prvé je třeba podpořit lidi, kteří se vyslovili pro mírové rozhovory Číny, druhým je zatlouct hřebík mezi Spojené státy a Evropu, a třetím je dát Brazílii, Jižní Africe, Indii, Indonésii a dalším zemím najevo zvýšenou důvěru.“

A kdy se Čína skutečně zapojí? Odhaduje se, že budeme muset počkat a uvidíme, alespoň dokud se evropští občané neprobudí a evropští politici neprojeví strategickou autonomii a politickou moudrost. Je snadné nebrodit se v bahenní jámě a je snadné nenechat Spojené státy odpočinout. Plně vyhodnoťte náklady, rizika a přínosy.“